

USTAWA
z dnia 18 kwietnia 1985 r.
o rybactwie śródlądowym

Opracowano na podstawie: tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471.

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady i warunki ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, zwanych dalej „wodami”, w wodach znajdujących się w urządzeniach wodnych oraz w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb.
2. Za chów ryb uważa się działania zmierzające do utrzymywania i zwiększania produkcji ryb, a za hodowlę – chów połączony z dobozem i selekcją, w celu zachowania i poprawienia wartości użytkowej ryb.
3. Ryby i inne organizmy wodne żyjące w wodzie stanowią jej pożytki.
4. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień umów międzynarodowych dotyczących gospodarki rybackiej w wodach granicznych.

Art. 1a.

Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 6 ust. 2a, 2b i 3, art. 15 ust. 2 i 2b, art. 17 ust. 1, 3 i 6, art. 18, art. 20 ust. 3b, art. 27b ust. 2, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Art. 2.

1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do warunków chowu, hodowli i połowu raków, minogów oraz innych organizmów żyjących w wodzie, stanowiących jej pożytki, z tym że rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem amatorskiego połowu.
2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, może określać warunki chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie, do których stosuje się odpowiednio przepisy ustawy.

Art. 3.

Na wprowadzenie do wód gatunków ryb, które w Polsce nie występują, jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw rybołówstwa, wydane w porozumie-

niu z ministrem właściwym do spraw środowiska i po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Art. 4.

1. Do chowu, hodowli lub połowu ryb:

1) uprawniony jest:

- a) władający wodami w sztucznym zbiorniku wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących,
- b) właściciel albo posiadacz gruntów pod wodami stojącymi lub gruntów pod wodami, do których stosuje się odpowiednio art. 5 ust. 4 ustawy – Prawo wodne,
- c) właściciel albo posiadacz gruntów pod stawami rybnymi lub innymi urządzeniami w gospodarstwie rolnym przeznaczonymi do chowu lub hodowli ryb,

2) w obwodzie rybackim uprawniony jest organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego albo osoba władająca obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z właściwym organem administracji publicznej
– zwani dalej „uprawnionymi do rybactwa”.

2. Uprawniony do rybactwa jest obowiązany udokumentować działania związane z prowadzoną gospodarką rybacką.

Art. 5.

Osoba dokonująca połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa jest obowiązana posiadać i okazywać na żądanie dokument stwierdzający upoważnienie uprawnionego do połowu ryb.

Art. 6.

1. Uprawniony do rybactwa w obwodzie rybackim jest obowiązany prowadzić racjonalną gospodarkę rybacką.

2. Racjonalna gospodarka rybacka polega na wykorzystywaniu produkcyjnych możliwości wód, zgodnie z operatem rybackim, w sposób nienaruszający interesów uprawnionych do rybactwa w tym samym dorzeczu, z zachowaniem zasobów ryb w równowadze biologicznej i na poziomie umożliwiającym gospodarcze korzystanie z nich przyszłym uprawnionym do rybactwa.

2a. Właściwy marszałek województwa, co najmniej raz na trzy lata, dokonuje na podstawie operatu rybackiego i dokumentacji, o której mowa w ust. 4, oceny wypełnienia przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej.

2b. O wynikach oceny, o której mowa w ust. 2a, marszałek województwa powiadamia właściciela wody.

3. Marszałek województwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza w razie zanieczyszczenia wód uniemożliwiającego chów lub hodowlę ryb albo masowego wystąpienia chorób ryb, może, w drodze decyzji administracyjnej wydanej po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora regionalnego zarządu go-

spodarki wodnej, zwolnić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, lub uznać zbiornik wodny za nieprzydatny do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej na czas określony.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentacji i zasady jej prowadzenia przez uprawnionego do rybactwa, a także zasady i zakres dokonywanej oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej.
5. Minister realizując upoważnienie, o którym mowa w ust. 4, kierować się będzie potrzebą uzyskania informacji dotyczących stanu gospodarki rybackiej oraz koniecznością zapewnienia ichtiologicznej oceny gospodarki rybackiej prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa.

Art. 6a.

1. Operat rybacki określający zasady prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim sporządza uprawniony do rybactwa.
2. Operat rybacki sporządza się raz na 10 lat w formie opisowej i graficznej.
3. Część opisowa operatu rybackiego powinna zawierać w szczególności:
 - 1) dane dotyczące uprawnionego do rybactwa;
 - 2) dane i informacje dotyczące obwodu rybackiego;
 - 3) zasady prowadzenia gospodarki rybackiej, opracowane z uwzględnieniem zróżnicowania obwodu rybackiego na zasadniczy i uzupełniający obwód rybacki.
4. Uprawniony do rybactwa może dokonać zmian w operacie rybackim przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, o ile warunki korzystania z wód regionu uległy istotnej zmianie.
5. Operat rybacki oraz jego zmiany wymagają uzyskania pozytywnej opinii uprawnionej jednostki.
6. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, określi sposoby sporządzania i opiniowania operatu rybackiego, szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać operat rybacki, a także wskaże jednostki uprawnione do opiniowania operatów rybackich.
7. Minister, określając sposoby sporządzania i opiniowania operatu rybackiego oraz wymagania, jakim powinien odpowiadać operat rybacki, wskaże niezbędne elementy, które powinny być zawarte w operacie rybackim i zaopiniowane przez uprawnioną jednostkę. Minister uwzględni potrzebę opracowania i zaopiniowania szczegółowej charakterystyki obwodu rybackiego oraz planu gospodarki rybackiej obejmującego w szczególności informacje o nakładach rzeczowo-finansowych, zasadach i warunkach odtwarzania zasobów ryb z gatunków wędrownych lub zagrożonych pogarszającymi się warunkami rozrodu naturalnego w wodach obwodu rybackiego.

Art. 7.

1. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ich wędką lub kuszą.
2. Amatorski połów ryb może uprawiać osoba posiadająca dokument uprawniający do takiego połowu, zwany dalej „kartą wędkarską” lub „kartą łowiectwa podwodnego”, a jeżeli połów ryb odbywa się w wodach uprawnionego do rybactwa – posiadająca ponadto jego zezwolenie.

3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do lat 14, z tym że mogą one uprawiać amatorski połów ryb wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej taką kartę.
4. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce, posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2. Z obowiązku tego zwolnione są także osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach uprawnionej do rybactwa osoby fizycznej, jeżeli uzyskały od niej zezwolenie na połów w tych wodach.
5. Kartę wędkarską lub kartę łowiectwa podwodnego wydaje starosta, po złożeniu przez osobę zainteresowaną egzaminu ze znajomości ochrony i połowu ryb przed komisją powołaną przez społeczną organizację amatorskiego połowu ryb; z obowiązku składania egzaminu są zwolnione osoby posiadające średnie lub wyższe wykształcenie rybackie.
6. Osoba, wobec której orzeczono cofnięcie karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego, może przystąpić do powtórnego egzaminu najwcześniej po upływie terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 3.
7. Społeczna organizacja amatorskiego połowu ryb za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 5, pobiera opłaty w wysokości przez siebie ustalonej.
8. Uprawniony do rybactwa za wydane zezwolenie na uprawianie amatorskiego połowu ryb może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej.

Art. 8.

1. Zabrania się połowu ryb:
 - 1) w wypadkach określonych przepisami o ochronie przyrody;
 - 2) o wymiarach ochronnych;
 - 3) w okresie ochronnym;
 - 4) w odległości mniejszej niż 50 m od budowli i urządzeń hydrotechnicznych piętrzących wodę;
 - 5) sieciami, wędkami lub kuszami innymi niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 21;
 - 6) przez wytwarzanie w wodzie pola elektrycznego charakterystycznego dla prądu zmiennego;
 - 7) środkami trującymi i odurzającymi;
 - 8) narzędziami kaleczącymi, z wyjątkiem sznurów hakowych, pęczków hakowych, haczyka wędki i harpuna kuszy;
 - 9) materiałami wybuchowymi;
 - 10) przez ich głośzenie;
 - 11) więcej niż dwiema wędkami jednocześnie, a w wypadku ryb łososiowatych i lipieni – więcej niż jedną wędką;
 - 12) wędką:
 - a) w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych w wodzie narzędzi połowowych uprawnionego do rybactwa,
 - b) w odległości mniejszej niż 75 m od znaku oznaczającego dokonywanie podwodnego połowu ryb kuszą,

- c) przez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem łowienia ryb pod lodem;
- 13) kuszą:
- a) ryb łososiowatych i węgorzy,
 - b) na szlaku żeglownym,
 - c) od dnia 15 października do dnia 15 maja,
 - d) przy użyciu specjalnych aparatów do oddychania w wodzie,
 - e) w odległości mniejszej niż 75 m od innych osób oraz ustawionych w wodzie narzędzi połowowych.
2. Zabrania się pozyskiwania ikry ryb, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz niszczenia ikry złożonej na tarliskach i krześliskach.

Art. 9.

1. Ryby złowione z naruszeniem przepisu art. 8 ust. 1 pkt 1–3, jeżeli są żywe, niezwłocznie wypuszcza się do tego samego łowiska, z zachowaniem niezbędnej staranności.
2. Jeżeli podczas jednego połowu masa ryb, wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt 2, przekroczy 10 % w razie użycia narzędzia ciągnionego, a 5 % w razie użycia narzędzia stawnego – niezwłocznie wypuszcza się wszystkie ryby do tego samego łowiska, z zachowaniem niezbędnej staranności.

Art. 10.

1. Zabrania się:
 - 1) przechowywania, przewożenia, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu ikry i ryb złowionych lub pozyskanych z naruszeniem przepisów art. 8 i 9;
 - 2) wprowadzania do obrotu ryb pochodzących z amatorskiego połowu ryb.
2. Osoba fizyczna lub prawna przetwarzająca lub wprowadzająca ryby do obrotu jest obowiązana posiadać dokument stwierdzający pochodzenie ryb.

Art. 11.

Zabrania się połowu ryb i raków przez wyciąganie ich z nor oraz naruszania nor.

Art. 12.

1. Publiczne śródlądowe wody powierzchniowe płynące dzieli się na obwody rybackie.
- 1a. Do obwodu rybackiego nie włącza się wód znajdujących się w granicach parku narodowego lub rezerwatu przyrody, w których jest zabronione wykonywanie rybactwa, oraz wód w sztucznych zbiornikach wodnych przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb i innych organizmów wodnych, usytuowanych na publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących, jeżeli wody w tych zbiornikach sztucznie zajęły grunty, które nie stanowią własności publicznej.
2. Obwód rybacki składa się z:
 - 1) zasadniczego obwodu rybackiego oraz

- 2) uzupełniającego obwodu rybackiego.
3. Zasadniczy obwód rybacki obejmuje wody jezior, zbiorników wodnych, rzek, kanałów lub cieków naturalnych niezbędnych do prowadzenia przez uprawnionego do rybactwa racjonalnej gospodarki rybackiej.
4. Uzupełniający obwód rybacki obejmuje wody płynące dopływów zasadniczego obwodu rybackiego, na których uprawniony do rybactwa okresowo wykonuje czynności związane z prowadzeniem racjonalnej gospodarki rybackiej, określone w operacie rybackim, a w szczególności połowy tarlaków, zarybiania oraz zabiegi ochronne.
5. W obwodzie rybackim uprawnioną do rybactwa może być tylko jedna osoba fizyczna albo prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej.

Art. 13.

1. W miejscach szczególnie przydatnych do prowadzenia chowu lub hodowli ryb mogą być ustanawiane obręby hodowlane, w ramach obwodu rybackiego lub poza nim.
2. Wstęp do obrębu hodowlanego wymaga uzgodnienia z uprawnionym do rybactwa.
3. W obrębie hodowlanym nie obowiązują uprawnionego do rybactwa zakazy, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2–7 i ust. 2, oraz nakaz określony w art. 20 ust. 2.
4. Obręb hodowlany nie może być ustanowiony w przyujściowych odcinkach cieków wpadających do morza.

Art. 14.

1. W ramach obwodu rybackiego, w wodach, w których znajdują się miejsca stałego tarła oraz rozwoju narybku gromadnego zimowania, bytowania i przepływu ryb, mogą być ustanawiane obręby ochronne.
2. W obrębach ochronnych zabrania się połowu oraz czynności szkodliwych dla ryb, a w szczególności naruszania urządzeń tarliskowych, dna zbiornika i roślinności wodnej, uprawiania sportów motorowodnych i urządzania kąpielisk.

Art. 15.

1. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w drodze rozporządzenia, ustanawia i znosi obwody rybackie.
 2. Obręby ochronne ustanawia lub znosi zarząd województwa, w drodze uchwały, z urzędu albo na wniosek uprawnionego do rybactwa lub właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Obręb ochronny ustanawia się na czas nieokreślony albo na czas określony.
- 2a. W przypadku konieczności zniesienia obwodu rybackiego na wodach objętych formami ochrony przyrody obwód rybacki znosi się po upływie terminu, na który została zawarta umowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, chyba że uprawniony do rybactwa wyrazi zgodę na wcześniejsze rozwiązanie umowy.
 - 2b. Obręb hodowlany ustanawia marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek uprawnionego do rybactwa, który prowadzi działalność w

zakresie chowu i hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

- 2c. Obręb hodowlany znosi marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek uprawnionego do rybactwa albo z urzędu, jeżeli uprawniony do rybactwa, o którym mowa w ust. 2b, trwale zaprzestał prowadzenia w obrębie hodowlanym działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb.
- 2d. Uchwałę zarządu województwa podjętą w sprawie, o której mowa w ust. 2, ogłasza się w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w wojewódzkim dzienniku urzędowym.
3. Ustanowienie obrębu hodowlanego w ramach obwodu rybackiego wymaga zawarcia umowy pomiędzy uprawnionymi do rybactwa.

Art. 16.

Uprawniony do rybactwa jest obowiązany oznakować obręby hodowlane i ochronne.

Art. 17.

1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza do celów zarybieniowych, hodowli, ochrony zdrowia ryb oraz do celów naukowo-badawczych, marszałek województwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zezwalać na odstępstwo od zakazów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2–7 i ust. 2 oraz w art. 10 ust. 1, a także na dokonywanie połowu ryb w obrębach ochronnych.
2. Minister właściwy do spraw środowiska w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, w drodze decyzji administracyjnej, zezwalać na odstępstwo od zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w celu ochrony ryb i zapewnienia rybom możliwości odbycia tarła:
 - 1) marszałek województwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zobowiązać:
 - a) użytkownika wód do umożliwienia swobodnego przepływu ryb, jeżeli przepływ taki nie jest możliwy z przyczyn zależnych od tego użytkownika,
 - b) uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim do zawieszenia połowu ryb niektórych gatunków, z użyciem wybranych rybackich narzędzi i urządzeń połowowych
 - w określonych wodach i na czas niezbędny do zapewnienia rybom ochrony i możliwości odbycia tarła;
 - 2) zarząd województwa może, w drodze uchwały, wskazać miejsce i czas, w którym obowiązuje całkowity albo częściowy zakaz uprawiania amatorskiego połowu ryb.
4. Decyzja, o której mowa w ust. 3 pkt 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.
5. W przypadku uchylania się zobowiązanych od wykonania ciężących na nich obowiązków określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, zarząd województwa wszczyna postępowanie egzekucyjne dotyczące obowiązków o charakterze niepieniężnym.

6. Uchwałę, o której mowa w ust. 3 pkt 2, ogłasza się w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w wojewódzkim dzienniku urzędowym.
7. Zabrania się uprawiania amatorskiego połowu ryb w miejscu i w czasie wskazanym w uchwale, o której mowa w ust. 3 pkt 2.

Art. 17a.

1. Przegradzanie sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi więcej niż połowy szerokości łożyska wody płynącej jest możliwe wyłącznie na wodach nie zaliczonych do wód śródlądowych żeglownych i wymaga zezwolenia starosty.
2. Ustawianie sieciowych rybackich narzędzi połowowych na wodach śródlądowych żeglownych na szlaku żeglownym lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie wymaga zezwolenia starosty, wydanego w uzgodnieniu z właściwą terytorialnie administracją wód śródlądowych żeglownych oraz organem administracji żeglugi śródlądowej.
3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny określać uprawnionego do rybactwa, miejsce wystawiania narzędzi, ich rodzaj i ilość, sposób oznakowania oraz okres połowu.

Art. 18.

1. W obwodach rybackich, przez które przebiega granica województw, w sprawach dotyczących rybactwa właściwy jest marszałek województwa, na którego terenie znajduje się większa część powierzchni obwodu rybackiego.
2. W obwodach rybackich, przez które przebiega granica powiatów, w sprawach dotyczących rybactwa właściwy jest starosta powiatu, na którego terenie znajduje się większa część powierzchni obwodu rybackiego.

Art. 19.

1. W wypadku wystąpienia wody poza linię brzegu, zabrania się czynienia przeszkód w jej odpływie.
2. Uprawniony do rybactwa może wejść na zalany grunt w celu połowu ryb. Posiadaczowi gruntu zalanego wodą przysługuje odszkodowanie za szkody związane z wejściem na jego grunt i połowem ryb.
3. Ryby niewyłowione w ciągu miesiąca od zalania gruntu stanowią pożytki, do których pobierania jest uprawniony posiadacz gruntu.
4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli w wyniku zalania gruntów nastąpiło połączenie się z wodami użytkowymi przez innego uprawnionego do rybactwa.

Art. 20.

1. Rybackie narzędzia i urządzenia połowowe może posiadać wyłącznie uprawniony do rybactwa oraz dyrektor parku narodowego i uprawnione przez niego osoby, w celu wykonywania ochrony ryb na wodach parku narodowego, z wyjątkiem osób prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i obrotu tymi narzędziami i urządzeniami.
2. Sprzęt pływający służący do połowu ryb podlega obowiązkowi oznakowania i rejestracji.

3. Rejestrację sprzętu, o którym mowa w ust. 2, prowadzi starosta.
- 3a. Oznakowanie sprzętu pływającego służącego do połowu ryb powinno zawierać numer rejestracyjny składający się z dwuliterowego oznaczenia województwa, myślnika, trzyliterowego oznaczenia powiatu, myślnika, czterocyfrowej liczby od 0001 do 9999 odpowiadającej kolejnemu numerowi wpisu do rejestru oraz litery „R” – oznaczającej uprawnionego do rybactwa albo „A” – oznaczającej sprzęt pływający służący do amatorskiego połowu ryb.
- 3b. Sejmik województwa ustala, w drodze uchwały, trzyliterowe oznaczenie powiatu, o którym mowa w ust. 3a.
4. Uprawniony do rybactwa ma obowiązek trwale oznakować narzędzia rybackie i urządzenia połowowe w sposób umożliwiający ustalenie ich właściciela.
5. Zabrania się osobom nieuprawnionym podejmowania z wody narzędzi rybackich i urządzeń połowowych.

Art. 21.

Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) szczególne warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb;
- 2) organizację społeczną uprawnioną do przeprowadzania egzaminów w zakresie ochrony i połowu ryb;
- 3) wzór karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego oraz wysokość opłat pobieranych za ich wydanie;
- 4) szczególne warunki ochrony i połowu ryb, rybackie narzędzia i urządzenia połowowe, zasady ustanawiania obwodów rybackich, obrębów hodowlanych i ochronnych, oznakowania obrębów i sprzętu pływającego służącego do połowu ryb oraz rejestracji tego sprzętu, w tym dwuliterowe oznaczenie województwa, o którym mowa w art. 20 ust. 3a.

Art. 22.

1. Tworzy się Państwową Straż Rybacką.
2. Zadaniem Państwowej Straży Rybackiej jest kontrola przestrzegania ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie.
3. Państwowa Straż Rybacka jest wyodrębnioną jednostką organizacyjną podległą bezpośrednio wojewodzie.
- 3a. Państwowa Straż Rybacka współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.
4. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej pełnią służbę w organach administracji państwowej i podlegają przepisom ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.¹⁾), z uwzględnieniem przepisu art. 26 ust. 1 niniejszej ustawy.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505.

5. W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej ma prawo do otrzymania bezpłatnego umundurowania, oznak służbowych, odznaki służbowej, odzieży specjalnej i wyposażenia osobistego z obowiązkiem ich noszenia w czasie pełnienia obowiązków służbowych.
6. W wypadkach szczególnie uzasadnionych komendant wojewódzki Państwowej Straży Rybackiej może zezwolić na używanie ubioru cywilnego w czasie wykonywania obowiązków służbowych.
7. Wojewoda, w drodze zarządzenia, nadaje regulamin Państwowej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.

Art. 23.

W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej jest uprawniony do:

- 1) kontroli dokumentów uprawniających do połowu ryb u osób dokonujących połowu oraz dokumentów stwierdzających pochodzenie ryb u osób przetwarzających lub wprowadzających ryby do obrotu;
- 2) kontroli ilości masy i gatunków odłowionych ryb, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz przedmiotów służących do ich połowu;
- 3) zabezpieczenia porzuconych ryb i przedmiotów służących do ich połowu w wypadku niemożności ustalenia ich posiadacza;
- 4) żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzania kontroli, a w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:
 - a) legitymowania osób podejrzanych w celu ustalenia ich tożsamości,
 - b) odebrania za pokwitowaniem ryb i przedmiotów służących do ich połowu, z tym że ryby należy przekazać za pokwitowaniem uprawnionemu do rybactwa, a przedmioty zabezpieczyć,
 - c) zatrzymywania za pokwitowaniem dokumentów, o których mowa w pkt 1, z tym że dokumenty te wraz z wnioskiem o ukaranie przekazuje się w terminie 7 dni *właściwemu kolegium do spraw wykroczeń*,²⁾
 - d) kontroli środków transportowych w celu sprawdzenia zawartości ich ładunku w miejscach związanych z połowem ryb,
 - e) przeszukiwania osób i pomieszczeń na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego w celu znalezienia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających przepadkowi,
 - f) doprowadzenia do najbliższego komisariatu lub posterunku Policji osób, w stosunku do których zachodzi uzasadniona potrzeba podjęcia dalszych czynności wyjaśniających;
- 5) dokonywania czynności sprawdzających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz wnoszenia środków zaskarżenia od rozstrzygnięć zapadłych w kolegium do spraw wykroczeń;
- 6) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w ustawie;

²⁾ w sprawach o wykroczenia w pierwszej instancji orzeka sąd rejonowy.

- 7) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, zwracania się o taką pomoc do jednostek gospodarczych, organizacji społecznych, jak również w nagłych przypadkach do każdego obywatela o udzielenie doraźnej pomocy na zasadach określonych w przepisach o Policji, określających szczegółowo zasady żądania takiej pomocy;
- 8) wstępu i wjazdu:
 - a) do pomieszczeń magazynowych i miejsc składowania ryb oraz na tereny obrębów hodowlanych,
 - b) na tereny pozostające w administracji urzędów morskich, na tereny lasów, zakładów przemysłowych, ośrodków turystyczno-wypoczynkowych, gospodarstw rolnych w zakresie niezbędnym do prowadzenia kontroli na wodach przyległych do tych terenów,
 - c) na wały przeciwpowodziowe, śluzy, tamy, na teren elektrowni, młynów i tartaków wodnych, przepompowni oraz innych urządzeń piętrzących wodę, z wyjątkiem terenów i obiektów Sił Zbrojnych, Straży Granicznej i Policji oraz innych szczególnego przeznaczenia chronionych tajemnicą państwową;
- 9) prowadzenia działań kontrolnych w miejscach wymienionych w pkt 8 bez konieczności uzyskania zgody ich właściciela lub użytkownika;
- 10) noszenia broni palnej krótkiej, broni gazowej i broni sygnałowej;
- 11) noszenia kajdanek i ręcznego miotacza gazu.

Art. 23a.

1. Strażnik Państwowej Straży Rybackiej może, wobec osób uniemożliwiających wykonywanie przez niego czynności określonych w ustawie, stosować środki przymusu bezpośredniego w postaci:
 - 1) siły fizycznej;
 - 2) psa służbowego;
 - 3) kajdanek;
 - 4) chemicznych środków obezwładniających w postaci ręcznego miotacza gazu;
 - 5) broni gazowej.
2. Zastosowanie przez strażnika Państwowej Straży Rybackiej środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, powinno odpowiadać potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji i zmierzać do podporządkowania się osoby wydanym poleceniom.
3. Jeżeli zastosowanie środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, okazało się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, strażnik Państwowej Straży Rybackiej ma prawo użycia broni palnej w następujących wypadkach:
 - 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie własne lub innej osoby;
 - 2) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną strażnikowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;

- 3) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrożić może życiu lub zdrowiu strażnika albo innej osoby.
4. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narazić na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.
5. Do wykonywania przez strażnika Państwowej Straży Rybackiej czynności, o których mowa w art. 23, a także do użycia przez niego środków przymusu, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy o Policji.
6. Strażnikowi Państwowej Straży Rybackiej wykonującemu obowiązki przysługują uprawnienia określone odrębnymi przepisami odnoszącymi się do:
 - 1) Straży Parku Narodowego – w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie przyrody;
 - 2) Państwowej Straży Łowieckiej – w zakresie zwalczania kłusownictwa;
 - 3) strażników leśnych – w zakresie zwalczania szkodnictwa leśnego.
7. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, w stosunku do której zostały podjęte.
8. Na sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1 i w art. 23, przysługuje zażalenie do prokuratora.
9. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej przy wykonywaniu czynności służbowych korzystają z ochrony prawnej przewidzianej w przepisach Kodeksu karnego dla funkcjonariusza publicznego.
10. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i warunki:
 - 1) współdziałania Państwowej Straży Rybackiej z Policją;
 - 2) posiadania, przechowywania i ewidencjonowania broni palnej, gazowej i sygnałowej oraz amunicji do niej i ręcznych miotaczy gazu, kajdanek oraz sprawowania przez Policję nadzoru w tym zakresie nad Strażą.

Art. 24.

1. Rada powiatu, na wniosek starosty, może utworzyć Społeczną Straż Rybacką albo wyrazić zgodę na utworzenie Społecznej Straży Rybackiej przez zainteresowane organizacje społeczne lub uprawnionych do rybactwa.
- 1a. Regulamin Społecznej Straży Rybackiej uchwała rada powiatu.
2. Zadaniem Społecznej Straży Rybackiej jest współdziałanie z Państwową Strażą Rybacką w zakresie kontroli przestrzegania ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie.
3. Nadzór specjalistyczny nad Społeczną Strażą Rybacką sprawuje wojewoda poprzez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Rybackiej.
4. Strażnikiem Społecznej Straży Rybackiej może być osoba posiadająca kwalifikacje strażnika Państwowej Straży Rybackiej.

5. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia, określa:
 - 1) zasady sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 3;
 - 2) ramowy regulamin Społecznej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.

Art. 25.

1. Strażnikowi Społecznej Straży Rybackiej przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 23 pkt 1–3 i 4 lit. b.
2. Strażnik Społecznej Straży Rybackiej podczas i w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 23 pkt 1–3 i 4 lit. b:
 - 1) korzysta z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym;
 - 2) jest obowiązany nosić oznakę Społecznej Straży Rybackiej oraz na żądanie okazywać legitymację wystawioną przez starostę.

Art. 26.

1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, określa prawa i obowiązki pracownicze, zasady wynagradzania, wzory oznak, legitymacji służbowej, odznaki służbowej i umundurowania strażników Państwowej Straży Rybackiej oraz wzór oznaki i legitymacji strażnika Społecznej Straży Rybackiej.
2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki współpracy Państwowej Straży Rybackiej ze Społeczną Strażą Rybacką, mając na względzie skuteczność zapobiegania i zwalczania nielegalnego połowu ryb, raków i minogów w powierzchniowych wodach śródlądowych oraz zwalczania przez Państwową Straż Rybacką i Społeczną Straż Rybacką obrotu nielegalnie pozyskanymi rybami, rakami i minogami.

Art. 27.

1. Kto:
 - 1) dokonuje amatorskiego połowu ryb bez posiadania dokumentów lub zezwolenia, o których mowa w art. 7 ust. 2, uprawniających do takiego połowu,
 - 2) dokonując amatorskiego połowu ryb, narusza zakazy określone w art. 8 ust. 1 pkt 1–4 i pkt 11–13 oraz w art. 17 ust. 7,
 - 3) narusza przepisy art. 2, art. 3, art. 9, art. 10 ust. 2 oraz art. 11, art. 13 ust. 2, art. 16 i art. 20 ust. 1 i 2 oraz 4 i 5,
 - 4) narusza oznakowania obrębów hodowlanych i ochronnych (art. 16 i art. 21 pkt 4) bądź nie będąc do tego uprawniony umieszcza takie oznakowania – podlega karze grzywny.
2. W razie ukarania za wykroczenia wymienione w ust. 1, *kolegium do spraw wykroczeń*³⁾ może orzec:

³⁾ w sprawach o wykroczenia w pierwszej instancji orzeka sąd rejonowy.

- 1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego uprawnionego do rybactwa w wysokości do pięciokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
 - 2) przepadek narzędzi i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia;
 - 3) zakaz amatorskiego połowu ryb na okres od 6 do 18 miesięcy.
3. W wypadku orzeczenia kary dodatkowej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, orzeka się o cofnięciu karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego.
 4. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może również dotyczyć przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.
 5. Za czyny wymienione w ust. 1, popełnione przez osobę niepełnoletnią posiadającą kartę wędkarską, na wniosek osób uprawnionych do kontroli, organ wydający cofa wydaną kartę do czasu uzyskania pełnoletności.

Art. 27a.

1. Kto:

- 1) poławia ryby nie będąc uprawnionym do rybactwa (art. 4),
 - 2) dokonuje połowu ryb bez upoważnienia, o którym mowa w art. 5,
 - 3) narusza zakazy określone w art. 8 ust. 1 pkt 1–10 i ust. 2, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 1 pkt 2,
 - 4) narusza zakazy określone w art. 10 ust. 1, art. 14 ust. 2 oraz art. 19 ust. 1 – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1 orzeka się:
 - 1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego uprawnionego do rybactwa w wysokości określonej przez sąd;
 - 2) przepadek narzędzi lub innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa.
 3. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

Art. 27b.

1. Uprawniony do rybactwa, który:

- 1) nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2,
 - 2) korzysta z wód obwodu rybackiego bez wymaganego operatu rybackiego albo wbrew jego założeniom – podlega karze grzywny.
2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie złożonego przez marszałka województwa.

Art. 28. (pominięty).⁴⁾

Art. 29.

Traci moc ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1951 r. Nr 14, poz. 110 oraz z 1961 r. Nr 5, poz. 33).

Art. 30.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

⁴⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.